

MISNE NAKANE – 2. USKRSNA NEDJELJA "A" 20. – 26. 4. 2020.		
Dan	Sat	Nakana
Ponedjeljak, 20. 4.		Za+Ilija i Anica Mandir
Utorak, 21. 4. 6. utorak sv. Anti		Na čast sv. Anti; Na čast Gospi; Na čast Duhu Svetom; Za zdravlje jedne osobe; Za duše u čistilištu; Za+Sandra i na nakanu.; Za+Ruža Kerezović; Za+ Marija Čerba; Za+Mato i Doma Tolić; Za+Ilija, Ana, Ivo i Jela Mandić; Za+Ivo, Manda, Žarko i Mario Galić; Za+Dražen Kurevija; Za pok. iz ob. Bartulović i Raguž; Za+Mato Sudar; Za+Toma Samardžija; Za+Stjepan Bešlić; Za+Milan Bubnić i pok. iz ob. Polanček i Josip Beštak; Za zdravlje jedne osobe ob. Perše; Za zdravlje jedne osobe; Na zahvalu sv. Anti; Za dobročinitelje na zahvalu; Za sve koji su u potrebi; Za dobročinitelje;
Srijeda, 22. 4.		Na zahvalu sv. Anti
Četvrtak, 23. 4.		Za+Ruža Sever
Petak, 24. 4.		Za+Marko Zucić
Subota, 25. 4.		Za+Jozo, Marko i Franjo Ćuro
3. USKRSNA A 26. 4.		Za+Marko Bojić i Petar i Mara Filipović Pro populo Za pok. iz ob. Katavić i Brekalo

- Župne obavijesti;

- 2. je Uskrsna nedjelja. **NEDJELJA JE BOŽJEG MILOSRĐA.**

- Još jedna nedjelja s misama bez naroda.

- Misne nakane kako su naznačene tako ćemo ih i slaviti. Mi svećenici slavimo svaki dan misu, u kojoj molimo za Vas i za sve one koji se bore s pandemijom Covid 19.

ŽUPA B. D. MARIJE ANĐEOSKE – SESVETSKA SOPNICA, Ul. Roberta Močiljanina 14 a,
tel.: 01/200-1256; e-mail: m.andeoska@gmail.com; žiro-račun: HR48 2340 0091 1100 98405
web-stranica: www.marija-andeoska.net; odgovara ; fra Zdravko Dadić, župnik

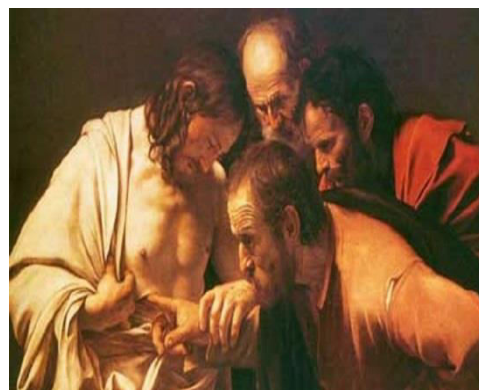
Župa B.D. Marije Anđeoske

Sesvetska Sopnica

God. XII., br. 662., 19. travnja 2020.

2. USKRSNA NEDJELJA – A – 2020.
Dj 2,42-47; Ps 118,2-4.13-15.22-24; 1Pt 1,3-9; Iv 20,19-31

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

I dok su uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primitu Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati." I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!" Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran." Odgovori mu Toma:

"Gospodin moj i Bog moj!" Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!" Isus je pred svojim učenicima učinio mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Riječ Gospodnja

Propovijed;

Jedan od važnih detalja u opisima dana Isusova uskrsnuća su *vrata*.

Toga dana rano ujutro dok su žene išle na Isusov grob putem su se pitale tko će im otvoriti teška grobna kamena **vrata**. One to same nisu mogle. No kad su došle na grob kamen s grobnih vrata bio je odvaljen.

Istoga dana uvečer Isusovi učenici u strahu od Židova zatvorili su vrata dvorane u kojoj su se bili okupili. A onda je dok su oni stajali iza zatvorenih vrata među njih došao **uskršli Isus**. Redovito u tom susretu zamišljamo Isusa kako preobražena uskrсна tijela nadilazi prirodne zakone i ulazi kroz zatvorena vrata.

Ali pritom se nameće jedno pitanje: zašto uskršli Isus nije izišao iz groba također kroz zatvorena vrata?

Svi izvještaji o praznom grobu na to pitanje daju implicitan i jednodušan odgovor. Vrata Isusova groba nisu se otvorila zato da bi on mogao izići iz groba, nego zato da bi žene koje su ga slijedile i ostali njegovi učenici mogli u grob ući i uvjeriti se da je grob prazan.

Istu logiku mogli bismo primijeniti i na večernji događaj. Isusu nije bilo potrebno otvoriti vrata da bi mogao doći među svoje učenike. On je mogao proći i kroz zatvorena vrata. Međutim ta je vrata trebalo otvoriti radi samih učenika. Trebalo ih je osloboditi straha zbog kojega su se zatvorili od onih koji su ih progonili zbog njihove povezanosti s Isusom Kristom.

No vrata straha otvaraju se veoma sporo.

Evandelist Ivan pripovijeda kako te večeri kad je uskršli Isus došao među svoje učenike, među njima nije bilo **apostola Tome**. Oni su mu poslije govorili da su vidjeli Gospodina, ali im on nije htio vjerovati dok ga sam ne vidi i ne opipa njegove rane.

Učenici su se nakon osam dana sastali opet na istom mjestu. Sada je među njima bio Toma. Vrata su opet bila zatvorena. Ovaj put ne spominje se da je to bilo zbog straha, ali se podrazumijeva da on nije potpuno nestao. Isus, koji se čitav tjedan nije htio ukazati Tomi nasamo, ponovno dolazi posred okupljene zajednice.

Nakon pozdrava „**Mir vama**“ odmah se obraća Tomi i poziva ga neka pristupi i prinese ruke u njegov ranjeni bok. Evandelist ne navodi je li to Toma doista i učinio nego samo donosi njegov usklik „**Gospodin moj i Bog moj**“ na što Isus odgovara riječima „Budući da si me vidio, povjerovao si. **Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!**“.

To nije samo prijekor Tomi nego pohvala i poticaj svim budućim kršćanskim naraštajima koji svoju vjeru temelje na svjedočanstvu onih koji su vidjeli uskršlog Isusa. Toma je samo primjer kako je put do te vjere često popraćen razumljivom sumnjom, zbog koje ga ne odbacuje ni Isus ni ostali apostoli. Oni pred njegovom sumnjom nisu zatvorili vrata, nego su mu pristupili s razumijevanjem i obazrivošću. No treba primijetiti da se ni Toma zbog svoje sumnje nije udaljio od zajednice Isusovih učenika. On se zbog toga što sumnja nije osjetio isključenim. To je zato što zajednica Isusovih učenika tj. Crkva nije zajednica gotovih i savršenih vjernika. U njoj se ne okupljaju samo podjednako obrazovani istomišljenici ili moralno besprijekorni pravednici. Crkva je zajednica onih koji u različitim životnim stanjima ne odustaju od vjere u Isusa Krista pa čak i kad ih muče strahovi i sumnje.

Toma nije htio vjerovati dok sam ne vidi i ne opipa tijelo uskršlog Isusa, ali je žarko htio **vidjeti i opipati**. Sve ako toga Toma nije bio ni svjestan, to je već vjera. Želja da vidi uskršlog Isusa bila je jača od njegove sumnje i to je bio prostor u koji je Isus mogao ući i kroz zatvorena vrata.

On to i čini. Ulazi kroz zatvorena vrata, ali ih na kraju otvara da bi i Toma i ostali učenici mogli svima naviještati radosnu poruku mira uskršlog Isusa.

Svjedočanstva o otvorenim vratima kroz koja su učenici izišli među narod slušamo na poseban način upravo u misnim čitanjima vazmenih nedjelja. Tako i ove druge vazmene nedjelje u odlomku iz Djela apostolskih čitamo kako su se po rukama apostolskim događala mnoga znamenja i čudesa u narodu. Službene vlasti nisu im bile naklonjene, ali to Isusovim učenicima nije priječilo da poput svoga učitelja prolaze zemljom čineći dobro i svima pokazuju otvorena vrata vjere.

Fra Domagoj Runje

SVJEDOČITI USKRSLOGA

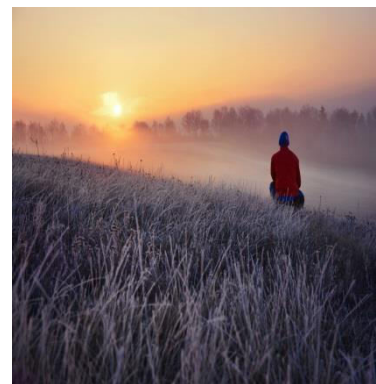
Uskrsli je pobijedio! Novi život je nastupio! Jesmo li prevareni ili smo od nekoga zavedeni? Je li uskrsnuće stvarnost ili izmišljenost? Imaju li opravdanja naša vjera i molitva, ovo naše uskrsno slavlje? -Protivnici Isusovi su mislili da će sve završiti kada prikuju Isusove ruke na križ. Danas preko dvije milijarde ruku po cijelom svijetu donose tu radosnu vijest spasenja i čine dobro u ime Kristovo. -Protivnici su mislili da će nestati Isusa iz povijesti kad pribiju

njegove noge. Nakon 20 stoljeća preko 2 milijarde ljudi hodaju svijetom i raznose radost Isusove pobjede nad smrću. Protivnici su mislili da će zašutjeti Isusova riječ s umiranjem na križu, a Isusova riječ tek počinje odjekivati punom snagom poslije Kalvarije. -Iznenadeni su bili i apostoli kad su čuli i susreli uskrslog Učitelja, čije je tijelo bilo pokopano: Jer još ne bijahu razumjeli Pisma, da je trebalo da Isus uskrsne od mrtvih. Iznenadenost učenika je vidljiva jer nisu mogli ni sanjati da takvog nešto može biti. I smrt je pobijeđena! Raspeti je živ. Učinila je to ljubav i žrtva Sina Božjega, Isusa Krista. Nijedna civilizacija nije

uspjela nadvladati tajnu smrti niti je odgonetnuti. Bilo je mnoštvo mudrih i pametnih ljudi u povijesti: Konfucije, Buda, grčki i rimski filozofi, Muhamed, Ruđer Bošković ili Einstein, ali sve su to samo ljudi. A ljudska se mudrost zaustavi kod groba. Jedino je Kristovo uskrsnuće otvorilo grob, pobijedilo smrt i donijelo novi život. Bio je raspet ali je živ. Raspeti je živ. To je novost čovječanstva. Uskrsno jutro bilo je puno pitanja, nesigurnosti, uznemirenosti, traženja. No to je put vjere svakoga od nas. Uskrs je pun dinamike jer se tiče života i želi nas pokrenuti na život. Živjeti iz uskrsnuća ne znači nemati više nikakva trpljenja, nego sve vidjeti preobraženo, prožeto smislom. Otvorimo se životu, onakvom kakav jest, darujmo radost koju smo primili i ne bojmo se biti svjedoci uskrsnuća. Ne osuđuj čak ni očima, jer su one često prevarene.

Sv. Ivan Klimaks (†649.)

VJERUJ MI, BIT ĆE DOBRO

Na nasipu se sretosmo, slikar Mirko i ja. Bio je potišten. Pokušah ga podići na razinu duha. Rekoh mu: "Vjeruj mi, bit će dobro". Sad se pitam, jesam li mu to smio reći, je li me razumio? Potekoh iz ruke Očeve i naći ću se na kraju u rukama istog Boga. Njemu sam milje, on me sa simpatijom, ozarenih obraza i blistavih očiju gleda, čezne da mu kažem da je dobro što me uputio u svijet i ljudsku povijest. Sva zagonetka života je samo u ovome: da se nađemo – on Stvoritelj, ja stvorenje, on Otac, ja njegovo dijete, on Svemoćan, ja nemoćan i potreban njega, on Otkupitelj, ja otkupljen. "Bolno je biti čovjek", reče mi Mirko. "Straše te ponori zla, noći su mračne i sablasne, smrt vreba iza svake minute, čežnje su neispunjene, želje nedohvatne, a krivice neuklonjive". Odgovorih mu: "Ali Očevo svjetlo obasjava noći, Veliki petak otklanja krivice, Uskrsnuće ubija smrt, dobro pobjeđuje nad zlom, a čežnje idu

ususret ispunjenju i želje se okreću dohvatljivostima. Zemlja je most, put do doma, trenutak kušnje i potreba zastanka, da odgonetneš tko si, čiji si, odakle si pošao i kamo ideš. Lijepo je stoga biti čovjek. Vjeruj mi, sve će biti dobro! Među nas je došao Sin Božji u liku Isusa iz Nazareta. Sačuvaj život i dušu kao ratni plijen iz zemaljskih životnih bitaka. Jednog dana ćemo se sresti u nebu, kod kuće. Tad ću ti se zagledati u oči i upitati: jesam li imao pravo? Vjeruj mi, bit će dobro". Mirko se zagleda u mene i laganim koracima krenu kući. Slutio sam da je dobro i da će noćas stvoriti brojne akvarele. On je povjerovao i samo je to važno: bit će dobro. Jer, postoji Bog i to je sudbonosno za svakog čovjeka.

Tomislav Ivančić

- Župne obavijesti;

- U utorak je 6. utorak pobožnosti 13 utoraka Sv. Anti.
- U četvrtak je sv. Juraj, mučenik.
- U subotu je sv. Marko, evanđelist.

- Darovatelji za gradnju: Ivica Bešlić 100 €, Krešimir Špiček 200 Kn i **za uzdržavanje** svećenika; Ivica Bešlić 400 Kn i Ob. Čerba 100 Kn. Hvala darovateljima!

- Umrula je Ruža Kerezović iz Sopničke 80, Marija Čerba iz Jure Turića 17a i Stjepan Bešlić iz Ivana Šimunovića 22. Pokoj vječni...

Sve Vas draga braćo i sestre, dragi župljani i prijatelji, lijepo pozdravljamo i želimo Vam mir i dobro! Sretan Vam Mali Uskrs!